CONTRIBUȚIA SPORTIVILOR ȚĂRII LA MĂREȚUL ACT AL INDEPENDENȚEI

Sportul MAGAZIN

În unanimul efort național din 1877, sportivii țării, membri în peste 100 de societăți și cluburi, mai ales tineri, s-au alăturat, cu toate forțele de care dispuneau, luptei armatei și a întregului popor pentru cucerirea independenței. Sportivi, instructori, maeștri — militari și civili — de tir („dare la semnu"), scrimă („arme"), călărie, sporturi pe apă etc. și-au dat aportul, prin pregătire și instruire, prin luptă și jertfe, la nimicirea dominației străine, la apărarea și consfințirea independenței.

Poligoanele, armele și muniția societăților de tir (ce ființau în destule orașe) și în primul rînd ale „Societății Centrale Române de Arme, Gimnastică și Dare la Semn", ce își avea sediul în Capitală, bazele sportive, ambarcațiile, caii și manejurile cluburilor ecvestre, dar mai cu seamă floarea tinerimii sportive a epocii, aflătoare în aceste societăți și cluburi — toate, fără excepție, au fost trecute în sprijinul armatei române prin mobilizarea generală din aprilie 1877

Într-un efort unic, masele populare din România, dar și din provinciile subjugate, întregul popor român, animat de înalta conștiință națională, de dorința nestrămutată de a lupta pînă la capăt împotriva stăpînirii străine, a luat parte, prin cele mai variate mijloace, la cucerirea și apărarea independenței țării. Pierderi mari — 4300 de vieți (dintre care 4 000 erau țărani) și aproape 5 000 de răniți — au însoțit războiul de independență pînă la încetarea ostilităților (4 februarie 1878).

Pentru recuperarea lor și în sprijinul familiilor celor care au căzut pe cîmpul de luptă, grupările sportive din țara noastră au contribuit cu fonduri și materiale, procurate prin liste de subscripție, prin „producțiuni sportive" organizate în acest scop, prin cotizații și donații ale unor membri activi ai cluburilor și societăților sportive etc. Arhiva Muzeului Sportului — și nu numai ea — păstrează și azi o serie de documente importante care mărturisesc despre această contribuție : afișe, bilete de intrare, rapoarte și dări de seamă ale unor cluburi și societăți sportive din București, Ploiești, Iași, Giurgiu, Pitești, Călărași, dar și din Cluj, Brașov, Bistrița etc. Dacă pentru cluburile sportive ce ființau în Capitală și în celelalte localități ale României anului '77 a lua parte într-un fel sau altul la lupta pentru cucerirea independenței și apoi la eradicarea relelor războiului, însemna un act patriotic firesc, cu atît mai grăitor apar azi în ochii noștri gesturile — cu valoare de simbol — ale sportivilor români din Cluj, Sibiu, Arad, Lugoj etc. Ne oprim asupra unei singure societăți sportive — „Reuniunea Română de Gimnastică din Brașov". Din Raportul anual al acestei Reuniuni, prezentat la 17 martie 1878, aflăm de pildă că „în favoarea ostașilor români, căzuți sau răniți, s-a strîns (în anul precedent, *n.n.*), suma de 240 de florini, care a fost trimisă Crucii Roșii din București". Sume importante au fost strînse prin liste de subscripție organizate de Reuniune printre membrii ei, prin cumpărarea unor insemne emise de aceastăsocietate de gimnastică (mai tîrziu și de „cîntări"), prin organizarea în acest scop a unor manifestări de gimnastică. O asemenea „producțiune cu esserciții gimnasticale" a organizat Reuniunea încă de la data de 4 iunie 1877. Arhivele Brașovului păstrează și un bilet de intrare la această manifestare „organizată pentru soldații răniți din România", azi cu valoare de document istoric.

Asemenea documente, cît și altele, vorbesc de la sine despre conștiința patriotică a românilor de pretutindeni, fiind grăitoare dovezi ale contribuției mișcării sportive la măreț act istoric înfăptuit acum un secol de poporul român : cucerirea independenței.

Nicolae POSTOLACHE

PETE PE PISTELE UNUI SPORT ALB

Hotărîrea conducerii Federației internaționale de patinaj (I.S.U.) de a admite la campionatele mondiale pentru juniori (la patinaj viteză și artistic) pe reprezentanții Republicii Sud Africane a provocat o justificată revoltă a opiniei publice sportive din Norvegia.

Unul din ziarele de cel mai mare tiraj, care apare la Oslo, **„Arbeiderbladet"**, remarcă — în legătură cu aceasta — că **„la ora actuală au rămas foarte puține federații internaționale care admit colaborarea cu regimurile rasiste din Africa australă. Din păcate, I.S.U. se numără printre ele"**.

Ziarul socotește inadmisibilă admiterea în competiții internaționale a sportivilor din țările unde există practica inumană și profund repudiată a apartheidului. În acest context, **„Arbeiderbladet"** a salutat decizia federațiilor de patinaj din U.R.S.S., Polonia, Cehoslovacia și altele, care și-au retras concurenții de la competițiile amintite și a criticat vehement poziția echivocă a Uniunii norvegiene de patinaj.

„A NU-I COMBATE CU TOATĂ HOTĂRÎREA PE RASIȘTI ȘI A NU-I IZOLA DE RESTUL LUMII, conchide ziarul, INSEAMNĂ A PACTIZA CU EI !"

Iată un punct de vedere cu care, evident, orice om de bună credință poate fi numai de acord.

Campioana condamnă rasismul

Nu peste mult timp urma să aibă loc o întîlnire între reprezentativele feminine de gimnastică ale Africii de Sud și Danemarcei. Federația daneză de specialitate nu a anunțat încă dacă acceptă sau nu această întîlnire, în schimb campioana Danemarcei, **Ewa Wulf-Hansen** a comunicat în scris că, **în nici un caz, ea nu va lua parte la reuniunea proiectată.** Ea și-a argumentat hotărîrea declarîndu-se împotriva segregației rasiale.

DIALOG cu cititorii

DUMITRU PASCU — Tg. Mureș. *„Vă mulțumesc pentru publicarea rîndurilor mele de încurajare adresate „tricolorilor" în ajunul meciului cu Spania. Îmi pare bine că modestele mele anticipații s-au împlinit. Rămîn la convingerea că înlocuitorii lui Del Bosque, Santillana și Rojo au fost mai puțin valoroși. În ceea ce privește jocul cu Spania, un prieten al meu susține că victoria reprezintă o performanță tactică, deoarece am învins o echipă cu individualități, totuși, superioare. Eu cred că aceasta este o părere greșită. Noi nu avem jucători mai slabi, ci jucători care ajung în situația de a juca mai slab. Dacă îi punem față în față pe jucătorii noștri și pe cei spanioli, nu ieșim rău. Iată, de pildă, Cristian este un portar mai bun decît Angel, Cheran îi este superior lui Capon, stoperii se apropie — ținînd seama de faptul că Benito și Pirri sînt în mare scădere de formă —, Dumitru e mai bun decît oricare din linia de mijloc ș.a.m.d. Se spune că înaintașii noștri au jucat foarte slab și că asta a fost cheia jocului. Eu nu sînt de această părere. Conjuncturai-a făcut să joace slab. Dacă îmi permiteți, voi încerca să dau un singur exemplu. Acesta este exemplul lui Dudu Georgescu, un jucător pe care trebuie să-l servești. Cum e posibil să te aștepți la un lucru bun de la acest jucător cu simțul porții, cînd servantul lui, Iordănescu, este un jucător pe cont propriu și nu un om altruist, hotărît să te servească. În orașul nostru trăiește Ștefan Dobai. El a fost un jucător servit toată viața de interul Schwartz. Și randamentul lui a fost formidabil. Pentru Dudu Georgescu joacă întreaga echipă Dinamo, în frunte cu Lucescu și Dinu. În schimb, la echipa națională, Dudu Georgescu nu este jucat. În aceste condiții, locul lui nu mai este justificat în echipă. Asta despre Dudu Georgescu. Dar Zamfir ? Zamfir, pe care-l consider o extremă foarte talentată, n-are nici ei inter pe partea lui. Iordănescu rămîne Iordănescu, ceea ce face ca Zamfir să încerce pătrunderi personale, care se pot anihila cu ușurință de o apărare grupată".*

Vă mulțumim pentru această nouă scrisoare, care demonstrează că iubiți foarte mult fotbalul. Spuneți că sînteți la o vîrstă la care practicați mai mult tenisul cu piciorul, care este „fotbalul tuturor vîrstelor". Ideea dv. referitoare la evoluția slabă a înaintașilor ca urmare a lipsei unei legături reale între componenții atacului propriu-zis și cei ai liniei de mijloc este deosebit de interesantă și va da de gîndit, sîntem siguri, jucătorilor și, în primul rînd, antrenorilor.

DUMITRU ZAGU — București. *„Felicit echipa României pentru felul în care a știut să apere avantajul obținut în minutul 6. Din acest punct de vedere, cred că „tricolorii" au avut, mai ales, în prima repriză, impresia că joacă la Zagreb, lucru care nu e rău, deoarece au putut intra, cu trei săptămîni înainte de meciul cu Iugoslavia, în stilul contraatacului. Nu uit faptul că am avut două-trei contraatacuri reușite, mai ales pe partea lui Zamfir. Dar pentru că meciul cu Spania a trecut, iar cel cu Iugoslavia se apropie, sper ca Ștefan Covaci să întărească mijlocul terenului. Dacă în meciul cu Spania am jucat cu numai doi mijlocași* (Dumitru și Böloni), *meciul cu Iugoslavia poate fi abordat doar cu o linie de mijloc puternică, deosebit de puternică, în care absolut toți componenții, patru sau chiar cinci (în fazele de apărare), să știe să se bată. Vă rog să mă iertați dacă îndrăznesc o sugestie. La Zagreb nu se poate face mare lucru cu jucători subțiri sau prea lenți. Contra Iugoslaviei trebuie să avem jucători puternici, care să pună osul, cum se spune la fotbal. Asemenea jucători sînt, zic eu, Romilă, Dobrău. Iar dacă Dinu nu mai are forma de odinioară, cred că s-ar mai găsi niște băieți care „să moară" pe teren și să furnizeze mingi de contraatac. Cine va conduce contraatacul ? Poate că spun o prostie, după jocul cu Spania, dar, după părerea mea, cel mai calificat pentru treaba asta este Iordănescu. Mie mi se pare* mult mai normal ca *mijlocașii Dumitru, Romilă, Dobrău sau chiar Dudu Georgescu să alerge după Iordănescu, ca să-i susțină acțiunea, decît ca Iordănescu să alerge după Dudu Georgescu. Vă rog, încă o dată, să scuzați sugestiile mele. Probabil că cele mai bune sugestii le va face meciul amical cu R. D. Germană, care va fi mai plin de învățăminte decît toate sugestiile „chibiților".*

Nu înțelegem motivul pentru care vă scuzați atît de mult. Scrisoarea dv. ni se pare plină de bun simț, chiar dacă soluțiile tehnice sînt discutabile. În orice caz, ideea că echipa noastră pentru Zagreb trebuie să se bazeze pe oameni puternici, cu o capacitate de efort aptă să facă față ambelor faze ale jocului, este cum nu se poate mai firească.

VICTORIȚA PĂUN — Giurgiu. *„Aș vrea să-mi spuneți, înainte de începerea campionatului mondial de hochei, grupa A, care ar fi rezultatele normale ale echipei noastre în compania celor mai bune echipe din lume. Vreau să am o părere mai autorizată, pentru ca să știu la ce să mă aștept".*

Întrebarea dv. este mai puțin obișnuită. Ne-am adresat specialiștilor care vorbesc, de asemenea, în termeni generali. Dacă raportăm recentele rezultate ale echipei naționale cu două echipe din liga a doua (din Cehoslovacia și U.R.S.S.), rezultatele nu pot fi din categoria celor onorabile. Nouă, însă, ni se pare că această prezență prea puțin scontată a echipei noastre în grupa A a campionatului mondial va avea consecințe favorabile în timp, indiferent de severitatea posibilă a scorurilor de la Viena. În orice caz, credem că înfrîngerile din grupa A vor fi mult mai productive, în perspectivă, decît unele victorii de rutină în grupa B.

C. UNGUREANU — Craiova. Vom înainta scrisoarea dv., pe marginea sistemului competițional, Federației române de fotbal. Propunerea dv. cu 16 echipe în Divizia A, două serii de 16 în „B" și patru (sau șase) serii de cîte 14 echipe în Divizia C nu este inedită. Interesantă ni se pare, însă, ideea unui sondaj de opinii în legătură cu formula cea mai adecvată pentru concentrarea valorilor din fotbalul nostru.

Ioan CHIRILĂ

Note de lectură LONG-SET

Nu e nevoie să pledăm pentru a convinge cititorul despre statornica dragoste de sport a poetului Dan Deșliu. Dincolo de rodnica sa activitate publicistică în domeniul sportului (și în special al ciclismului), s-a distins prin volumele de proză sportivă publicate. Astăzi, ne-am oprit la versul jucăuș intitulat „Long-set" din culegerea de poezii „Cetatea de pe aer", în care-l recunoaștem pe sensibilul jongler cu vorbele, iată, așadar, drive-ul și backhand-ul lui Dan Deșliu :

Ce joc jucați
De-a uite nu-i
Dar voi
De-a viceversa
Bine
Rău
Așa
Cu ce se joacă
Vrei să joci
Avem
nevoie de o minge
Tu
sau tu
Sau altceva în formă
de Pămînt
All Right

Serviți
Servește
Returnați
Ratat
Și Gură-Spartă
Și trișor
și Punct
pe-o pagină goală
Un zero
la zero
Deci totul
pornește sau stă
ca și cum
nimic

nu s-ar fi întîmplat
Jucăm
mai departe începem
să continuăm
Unde-i mingea
Lovită
prea tare
se-nalță
foarte sus
foarte peste putință
Ce jucăm
Se întunecă
Iată
Mingea
sau luna
sau tu

CAVALERII... VOLEIULUI

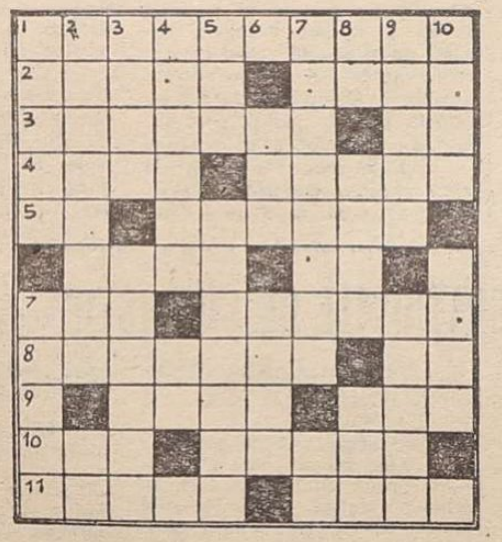

Orizontal : 1. Arbitri suspendați. 2. În atenția arbitrilor din colț — Veche cetate ... turcească. 3. A trage în plasă — Două la principal ! 4. Numele mic al lui Dinicu (muz.) — Joc pe teren propriu. 5. Atac finalizat ! — Acțiune a arbitrului după dublă greșeală. 6. La pășire ! — Cupă ! 7. Ieșiri în partea a doua ! — Ținută (masc.). 8. După calități — Pasă scurtă ! 9. Pus în circulație — Scaun înalt. 10. În taină ! — Fluier lung. 11. Mingi de volei... văzute de matematicieni — Permis numai în timpurile de odihnă.

Vertical : 1. Punct de vedere pentru arbitri — Situație dificilă. 2. Acțiune pregătitoare pentru atac — În lift ! 3. În degete — Fluieră cu regularitate. 4. A lovi țința — În timp ! 5. Finale la mijlocie ! — Bloc de unul singur (pl.). 6. Rădăcină comestibilă — Transmiterea mingii. 7. Are cunoștințe — Vas gol ! 8. Dublă la pasă ! — Acțiune ofensivă — Atac care se penalizează. 9. Greșeală — A se adresa cuiva. 10. Dă repetare — Tablou la serviciu.

Ion ȘUȘELESCU

Dezlegarea ultimului joc : Orizontal — 1. Sprint — Las; 2. Elan — Roata; 3. Repede — Nal: 4. Ici — Enescu; 5. Iades — Sa — T; 6. R — Virare; 7. Depasire — L ; 8 — A — Od — Sf — Su ; 9. Rarau — Acum; 10. Vint — L — Uni ; 11. Ani — Pinten ; 12. Sutalasuta.
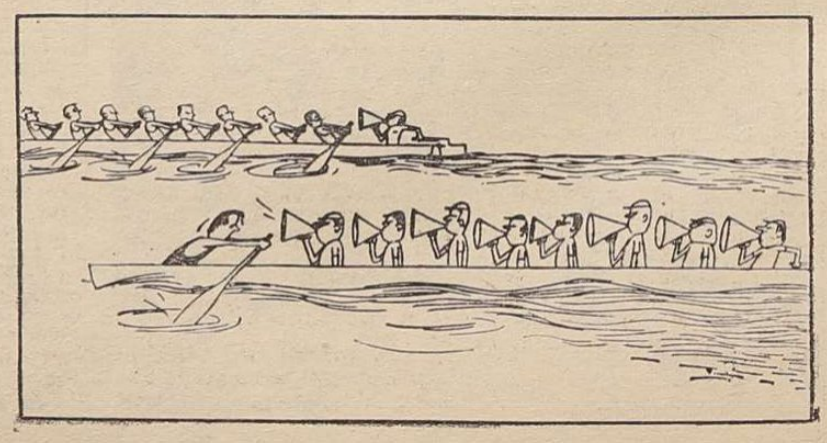
Caricaturistul sovietic NIKOLAI KAPUSTA, *din Donețk, ne trimite această foarte reușită șarjă (vizînd nu numai domeniul sportului...) pe care o intitulează sugestiv :* **8+1 și... 1+8.**